

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

CLI. De immoderatis expensis reformandis a Monialibus Ord.
Prædicatorum Provinciæ Portugalliæ fieri solitis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

Decretum Congregationis pro duplici dumtaxat filiatione, & bipartita alternativa

Preces Regis pro Decreti confirmatione.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, praepositam: Eadem vero Congregatio Decretum edidit tenoris sequentis, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, ad quam Sanctissimus D. N. supplicem hunc libellum benigne remisit, attentis narratis, referente Eminentissimo Sanctae Prisca, petitam gratiam alternativam inter duas filiationes existentes benigne impertita est, in reliquis instantiam rejecit. Romae 25. Septembris 1716. -- F. Cardinalis de Abdua. -- R. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte ejusdem Joannis Regis Nobis subinde expositum fuit, ipse Decretum hujusmodi quo firmius subsistat Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desideret; Nos piis ejusdem Joannis Regis votis annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum praefertum auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjuicimus; Silva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem praesentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicut in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictorum Conventuum, Congregationis, & Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majoram sub Annulo Piscatoris die XXVI. Octobris MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo sexto.

CLI.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium approbans Decretum Capituli Fratrum Praedicatorum Provinciae Portugalliae super immoderatis expensis fieri solitis a Monialibus in earum officiiis.

Innoc. XI. Const. ed. 1685. Feb. 22. P. 9. confirmatae fuerunt Constitutiones Monialium Recollectorum SS. Trinitatis in Hispania. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Sep. 19. P. 4. prohibentur Monialibus S. Radegundae Mediolanen. musici concentus figurati.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 12. Dec. 1716. An. 17.

Epitome Decreti Capituli Provinciae Portugalliae celebrati.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Dominici a Sancto Thoma Vicarii Generalis, & Definitorum Capituli Provinciae Portugalliae Or-

dinis Fratrum Praedicatorum Congregationi venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita exposito, quod cum ipsi mature considerassent damnum, ac scandalum, quod ex causa immoderatarum expensarum quae per Moniales ejusdem Ordinis in ipsarum officiiis ultra id eis permissum fieri solebant, oriebatur, in eorum Capitulo anno 1714. celebrato prohibuerant sub poena excommunicationis majoris ab ipsis Monialibus incurrenda, ne ipsae plus illo, quod per eas in eorundem officiorum exercitio, excepto tamen illo Sacristanae quoad expensas ad cultum Divinum spectantes, viginti ab illinc annis impendebatur, erogarent, & alias prout in Decreto dicti Capituli ab ipsis exponentibus die 24. Aprilis ejusdem anni subscripto, tenoris sequentis videlicet: -- Fr. Domenico di S. Tomaso Maestro in Sacra Teologia, Consultore di S. Offizio, e Vicario Generale di questa Provincia di Portogallo con li PP. Definitori del Capitolo celebrato in quest' anno 1714. Avendo Noi considerato li perniciosi effetti, che ne nascono di spendere le Monache nelli loro Offizj più di quello, che possono, e che si costumava, senza riguardo al voto della povertà, e con scandalo de' Secolari, ed altri danni, alli quali dobbiamo dar rimedio, comandiamo sotto precetto formale, e di scomunica maggiore ipso facto incurrenda, che veruna Religiosa di questa nostra Provincia spenda nel li Offizj più di quello, che si costumava spendere veni anni sono, per il che non gli sia sufficiente preteso ricevere dalli loro Padri, o Parenti, ed Amici quello, che vorrebbero spendere di più, eccettuato però nell' Offizio, e carica di Sagrestana per quello appartiene al culto Divino, e sotto il medesimo precetto, e censura comandiamo alle Superiore, che facciano osservare questa disposizione, e Ordine, e sappino non essere eccettuate dalla medesima legge per quello appartiene a' loro Offizj. Dato in questo nostro Convento di S. Domenico di Lisbona li 26. Aprile 1714. -- Fr. Domenico di S. Tomaso Priore, e Vicario Generale. -- Fr. Galuto Maestro, e Definitor. -- Fr. Emmanuele de Aguiar Maestro, e Definitor. -- Fr. Gio. di Santa Maria Dottore, e Definitor. -- Registrat. fol. 102. Fr. Gio. di S. Alberto Secretario, e Complimentario. Loco * Sigilli. -- Ideoque pro parte dictorum exponentium eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut praedictum Decretum sub eisdem Censuris, vel privationis vocis activae, & passivae poenis Sedi Apostolicae, vel praedictae Congregationi Cardinalium reservatis, confirmaret, prohibendo insuper, ne ullus superior regularis, nec quidem noster, & pro tempore existens Nuncius Apostolicus in illis partibus super praemissis nisi id ei a Sede praedicta permissum fuisset, dispensare valeat, emanavit ad eorundem exponentium supplicationem a praedicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, audita relatione Nuncii Apostolici Ulyssipone residentis, ac attentis narratis, praefatum Capitulare Decretum P. Vicarii Generalis, & Definitorum Ordinis Praedicatorum in omni sui parte benigne approbavit, & confirmavit, & moderno Patri Provinciali Provinciae Portugalliae, ejusque pro tempore successoribus injungit, ut pro omnimoda illius observantia invigilent. Romae 25. Septembris 1716. -- F. Cardinalis de Abdua. R. Archiepiscopus Damascenus.

§. 1. Cum autem sicut pro parte eorundem exponentium Nobis nuper expositum fuit, ipsi secundo dictum Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiri summo desiderio desiderant,

Decretum praed. quo prohibentur sub majori excommunicatione expensas excedentes eius fieri solitas 20. abhinc annis.

Decretum Congregationis confirmans recensitum Decretum.

Preces Vicarii, & Definitorum.

Nos

commercii cum Rom. Curia, in executione Literarum Apost. & occupatione reddituum ac fructuum Ecclesiast.

Confirmatio
relati Decreti.

Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praesertim praefatae Congregationis Cardinalium Decretum auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robor adjicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate dictae Congregationis Cardinalium.

Clausulae.

§. 2. Decernentes ipsas praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciae, & Ordinis praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatorum die XII. Decemb. MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimosextimo.

CLII.

Conceditur Nuncio Hispaniarum facultas absolvendi a Censuris, & penis eos qui libertatem, Immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam violaverunt.

Causas harum censurarum vide in Constitutione, quae hic refertur. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Mar. 17., P. 5. conceditur absolutio a quodam voto pro Magistratu Pampilonen.

Venerabili Fratri Pompejo Archiepiscopo Neocesariensi. Nostro, & Apostolicae Sedis in Hispaniarum Regnis Nuncio.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Dudum a nobis emanarunt Literae in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

§. 1. CLEMENS Papa XI. *Ad futuram rei memoriam.* Alias ad Apostolatus nostri notitiam delatis iis, quae non ita pridem in Regnis Hispaniarum, non minus adversus sanctiora quavis Ecclesiae jura, & libertates, quam adversus nostram, & Apostolicae Sedis dignitatem, ac jurisdictionem per seculi potestatem, non sine maximo totius Christiani Orbis scandalo, perpetrata fuerant, potissimum vero per Nos accepto, quod expulso ab eisdem Regnis Venerabili Fratre An-

tonio Felice Archiepiscopo Damasceno, Nostro, & dictae Sedis Nuncio, simulque inde ejectis omnibus illius Curiae Officialibus, ac proinde abolito prorsus Pontificio Tribunali, occupatisque Tabulariis ad illud pertinentibus, Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi praedictorum Regnorum ad Causas, quae eis minime competeant, cognoscendas, aliaque jura ad eandem sedem, ac illius Nuncium pro tempore existentem unice spectantia exercenda, Regii Nominis auctoritate, seu potius abusu, injuste non minus, quam nulliter excitati fuerant: Quocumque fidelibus illarum partium cum hac Romana Curia, ubi nos universae Ecclesiae regimen nullis licet meritis nostris, praesidemus vetito commercio, omnique eorum ad illam pro gratia, sive justitia obtinenda recursum ita penitus interdicto, ut illis etiam qua de causa ex Hispaniis huc advenerant, sub comminatione Regiae indignationis jussum fuerit, quatenus a ceptis desisterent atque ad propria sine ulla mora revertentur; nec sane minori ausu inter alia multa utrique Clero earundem partium perperam injuncta, Regularibus universis vetitum fuerat, ne superioribus Generalibus suorum Ordinum in hac Alma Urbe commorantibus, non secus acsi apud Hostes degerent, ullum cultum, ullamve obedientiam, qua eis caeteroqui solemniter voti Religione obstricti reperiebantur, exhibere praesumerent; ac demum ad Nos allato, quod ad conflandam majorem Regio Nomini invidiam, inter caetera antehac ibi inaudita, acerbissimum Pontificiae nostrae auctoritati inflictum fuerat vulnus, novis Literarum Apostolicarum executioni interjectis impedimentis, quibus illae contra fas omne Laicorum hominum censurae subiciebantur; aliaque plura, quae longum nimis esset referre, in maximum Ecclesiasticae Potestatis contemptum, & injuriam patrari contigerat, perinde acsi inclitatae Hispanorum Nationi obcultum pietatis, singularem in Romanos Pontifices devotionem per omnes aetates summopere commendatae, ignotum esset gravissimis per Sacros Canones irrogatis penis, ac censuris illos irretiri, qui Arcam Dei prophana manu sic attingere, sacraque Ecclesiae jura contere non exhorrent. Nos praemissa omnia in mœrore, & amaritudine cordis nostri serio considerantes, tum paternis Literis, quas lacrymis potius, quam atramento conscripsimus, tum aliis adhibitis mediis, arguimus, obsecravimus, increpavimus, instantes opportune, importune, juxta Apostoli monitum in omni patientia, & doctrina, ut praenarrati excessus, debita actorum rescissione, congruaque tantorum gravaminum reparatione sarcirentur; charitati interea nostrae diuturniori longanimitate indulgentes, ut qui illa admiserant, in eam a qua tam longe aberraverant, justitiae viam, agnita tandem veritatis luce, redirent. Cum autem, non sine ingenti animi nostri molestia, nuper accepimus, pravis illorum praevaleantibus consiliis, qui ad tutelam, & amplificationem Regiae Dignitatis pertinere arbitrantur Ecclesiasticam auctoritatem modis omnibus impetere, quocumque Nos hac in re charitate suadente, & quasi antehac actorum oblitii, hucusque peregrinus, parandae optatae tranquillitati adeo non profuerint, ut iis penitus neglectis, nova potius in dies gravamina prioribus adjecta fuisse audiverimus: Cujusmodi profecto sunt decreta illa, quibus facultatem potestatem eo devenisse percepimus, ut non modo ad vacantium in dictis partibus Ecclesiarum fructus, juxta veterem, ac immemorabilem consuetudinem, necnon notissimam tot Apostolicarum Constitutionum dispositionem ad Cameram Nostram Apostolicam spectantes, manu apposerit, contemptis prorsus Ecclesiasticis Censuris tam generatim, per Concilium Tridentinum sess. 22. de Reformat. capit. XI. adversus

Dat. 12. Jan.
1717. An. 17.

Constitutio
Clemen. XI.
1711. Oct. 17.
edita, qua
nulla declarantur
acta omnia in
expulsione
Nuncii Apostol.
ejusque
tribunalis
abolitione,
in interdicto